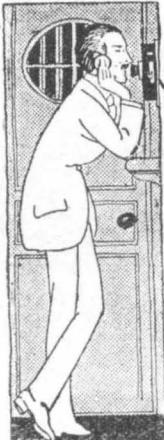

Η ΜΕΓΑΛΗ ΜΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

Ποιός είναι ο ιδιαίτερος ούρογος;

10

(Τι άπαντες ή δεσποινίδες μας,
πώς τένι θεωρεύνονται και πώς την θέλουν)

'Η δις ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΑ ΣΠΙΝΟΥ ('Αθήνα), μάζ γούριε.... μάζ γράψει
και μάζ άπαντα, χωρίς νύ είνε.....δεσποινίδια! Πρόσειται στην θάλασσα
και τάπτει τον άπωγ' πετατα πανηγυρικός.

'Η δις ΤΑΣΙΑ ('Αθήνα), άπαντα :
Άγαπητό μου «Μπουκέτο». Από
τὸν σγαπτημένο μου, από τὸν ἄνδρα
μου, γιὰ τὸν δόπον δὲν θὰ διστάσω
σου νὰ κάνω καὶ τὶς πιὸ μεγάλες θυ-
σίες, ἔνα μόνο πρόγμα ζητῶ, ποὺ
τὰ σκεπάζει δόλα, μια λέδι μεγάλη,
ποὺ μεγάλη, ποὺ συγκεντώνων τὶς
πιὸ μεγάλες χάρες, τὶς πιὸ μεγάλες

Τασία

άφοσιώσεις, τὶς πιὸ μεγάλες θυσίες. Τῇ λέξι : «ΑΓΑΠΗ! ...
Μὲ άγάπη.

'Η δις ΜΑΡΙΑ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ('Αλεξανδρούπολις), μάζ άπαντα :
Καλό μου «Μπουκέτο». Στέλνω κι' έγω τὴ φτωχὴ μου ά-
παντησι στὸν ἔρωτημά σας «Ποιός είνε ο ιδιαίτερος σύζυγος». Στὴ σημειώσια κοινωνία δυσκολού βρίσκεται ο ιδιαίτερος σύζυγος, γιατὶ τὰ πάντα κοινωνίαν δὲν θῇ. Κατὰ τὴ φτωχὴ μου,
λοιπόν, καὶ ταπεινὴ ἀντὶληψι, ο ιδιαίτερος σύζυγος γιὰ μένα
είνε ὁ ἄνδρας ἐκεῖνος, που θὰ βάλῃ υπέρανθον δόλων τὴν ἀγά-
πη του για μένα καὶ μὲ τὸν δόπον θὰ συνέθων κατόπιν ἀμοι-
δίας ἐκτιμήσεως. Θέλω νὰ είνε ἀνθρώπος ισχυρός θελή-
σεως, νὰ ἔχῃ ἀποτελέσθηκε καὶ αὐτόκριτη. Νὰ είνε θεο-
λόγος καὶ νὰ πιστεύῃ σε μιὰ ιδέα, ποὺ φυσικά κι' έγω πι-
στεύω. Θά μοι πῆται τὸ ποιό ίδεον πάντα πιστεύει : Σᾶν ά-
παντα λοιπὸν : Νὰ είνε κομμουνιστής ιδεολόγος, δύος καὶ
ένιω είμαι κομμουνιστρια, γιατὶ μοῦ φαίνεται διτὶ ή κομμου-
νιστική κοινωνία θὰ δημιουργήσῃ ιδιαίτερος σύζυγος γιὰ
τὰ ἀμοιδια κορίτσια, καὶ δοκὶ τὸ κεφαλαιοκρατικὸ καθεστό.
Μὲ πολλὴ ἐκτίμησι.

Μαρία Στεφάνου

'Η δις ΕΛΕΝΑ ('Αθήνα), μάζ γούριε :

'Άγαπητό «Μπουκέτο». Επειδὴ ζητᾶς μιὰ ἀπάντησι ἀπὸ έ-
μας στὴν ἔρωτηση σου, θὰ σου δῶσω κι' έγω τὴ δικῆ μου.
Επειδὴ είμαι ἀρραβωνισμένη καὶ ἀρρώγια νὰ
τελειώνω τὴν ἀπόστολή μου ὡς δεσποινίδος, θὰ
σοῦ ἀπάντησω μὲ δυσ δόλγια πῶς θέλω τὸν ιδι-
νικὸ σύζυγο. «Ἄν έχουν τὴ δύναμι τὴν ἀναγνώ-
στριες σου, δὲ μοῦ ποῦν δὲν τὸν θέλουν έ-
τοι. Τὸν θέλω νὰ είνε ἀν δρας μου! Γιὰ νὰ
είμαι κι' έγω γυναίκα του!

Ελενα

'Η δις ΥΠΟΜΟΝΕΤΙΚΗ ΚΑΡΔΙΑ ('Αθήνα), μάζ γούριε :

'Άγαπημένο μου «Μπουκέτο». Τόσα χρόνια τα-
κτικὴ σου ἀναγνωρίστια, δὲν μπορούσα παρά
νὰ λάβω κι' ἔγω μέρος στὸν πρωτότυπο διαγω-
νισμὸ σου, λέγοντας τὴν ταπεινὴ γνώμη μου
γιὰ τὸν ιδιαίτερο σύζυγο. Εν πρώτοις, ο ἄνδρας
που θὰ γίνη σύντροφος τῆς ζωῆς μου, πρέπει
να μὲ ἀγάπη πραγματική, δύος θὰ τὸν ὄγαπω
κι' έγω. Δὲν μοῦ ἀρέσουν οἱ ἄνδρες που τοὺς
σέρνουν ἡ γυναίκες τους ἀπ' τὴ μύτη, διότι κα-
τατοντὸν ὅδια! Τὸν θέλω ἐπιθλητικὸν, αὐταρ-
χικόν, καὶ μὲ λίγη λόγια, ἄνδρα καὶ δοκὶ γυναί-
κα. Ήταν ἡ γυναίκα καὶ δοκὶ ἄνδρας ζοῦν ἀγα-
πημένοι, χωρὶς ἀντίζηλες, ὅταν ζοῦν ἡ ἔνα πε-
ριθάλλον ἥσυχο κι' ἀρμονικό, προσπαθῶντας νὰ
γίνουν χρήσιμοι στὴν κοινωνία, εἰτὲ αὐτοὶ, εἴτε
τὰ τέκνα των, τὰ δίλλο περιστότερο χρειάζεται
γιὰ ἔναν οικονειακὴ ζωή.
Μεθ' υποληγεως.

'Η δις Π... ('Αθήνα), μάζ ἀπάντα :
...γαπημένο μου «Μπουκέτακι». Σὲ παρακα-
λῶ ποὺ νὰ δώσως λίγη προσοχὴ σὲ δοτὶ σοῦ
νοάφω. Πρέπει, «Μπουκέτακι» μου, νὰ ξέρεις δ-
τι, ἀπὸ τὸν καιρὸ ποὺ ήρθα στὴν Ἑλλάδα; ἀπὸ
τὸ ἔξωτερικό, ἔδω καὶ τέσσερα χρόνια, δο-

τὰ περιοδικὰ ἔσεντα διάλεκτα νὰ μὲ
διασκεδάζῃς, πότε μὲ τὰ δηγήματά
σου καὶ πότε μὲ τὶς ώραίες ιστορίες
σου. Άλλὰ πότε δὲν περίμενα νὰ μὲ
βάλης σὲ τέτοια σκέψη, γιὰ νὰ ἀνα-
καλύψω «Ποιός είνε ο ιδιαίτερος σύζυ-
γος». «Ἔγω τὸν ἄνθρωπο αὐτὸν τὸν
φαταζόμαι δύως θὰ σοῦ αναφέρω
τόρα. Εν πρώτοις, νομίζω δὴ ὃ δισ-
τικὸς σύζυγος πρέπει νὸ ἔχῃ καὶ ιδι-
νικὸ δόνομα. Ξέρω ἀπὸ δόλα τὰ δινόμα-
τα τὸ δόνομα Κώστας είμαι βεβαία δ-
τι πηγαίνει καλύτερα σὲ έναν ἄνδρα.
Τώρα νὸ δούμε καὶ τὴν ἔρωτησι. Ποιός
είνε ο ιδιαίτερος σύζυγος : Η ἀπάντη-
σι είνε ποὺλ εὐδοκή, ἀμα τὴν καταλάθει
κανεῖς. Ο ιδιαίτερος πρέπει τὴν σύζυγον του ιδιαίτερη
τὴν παντερύτηκε καὶ είνε υποχρεωμένος νὰ τὴν ζησῃ, ἀλλὰ
μὲ τέτοια ὄγαπτη, ώστε μόνο ὃ χάρος νὸ τὸν χωρίσῃς ἀγάπη,
τίμια καὶ σταθερή. 2) Νὰ πηγαίνει τακτικὰ στὴν ἔκ-
κλησίσι καὶ νὰ είνε ἀρκετὰ θρήσκος. 3) Νὰ μὴ λέγῃ ψέμμα-
τα, γιατὶ ἡ ἀλήθευτα καπότε θὰ φανερώθῃ καὶ τὸ θετικό
κακές συνέπειες, ἡ δόποις δόθηγοῦ σὲ διαζύγιο κλπ. 4) «Ο-
ταν θυμώνει, νὰ μὴν κρατᾷ ὃ θυμὸς ποὺλ καὶ νὰ γκρινιάζῃ,
ἀλλὰ νὰ διαλύεται σαν τὰ σύνεφα ποὺλ γρήγορα, γιὰ νὰ
έρχεται καὶ πάλι ἡ χαρά. Γιατὶ ἀν ἔξακολουθεῖ ἡ γκρίνια, ἡ
γυναίκα, ὡς λεπτοτέρη ἀπὸ τὸν ἄνδρα, στενοχωρίεται, καὶ τὸ
ἀποτελέσματα είνε ἡ ἀρρώστεια, καὶ τότε πάλιν ὃ σύζυ-
γος τὰ πληρώνει στὸν γιατρού. 5) Νὰ παρακολουθῇ τὰς
ἔλλειμεις τὸν οπιτοῦ καὶ νὰ είνε καλὸς νοικοκύρης. 6) Νὰ
ἀποφέύγῃ τὶς κακές συναντήσεις, τὰ καφενεῖα, καὶ πρ-
πάντων τὰ χαρτιά, γιατὶ αὐτὰ δόθηγον στὴν καταστρο-
φή. 7) Νὰ ξέχῃ ψυχικὰ χαρίσματα, νὰ είνε ποὺλ θερμός καὶ
χαριτωμένος. 8) Νὰ ξέχῃ μια καλὴ κοινωνικὴ θέση καὶ νὰ εί-
νε ἀρκετὰ μορφωμένος, ξένυπος καὶ γλυκοδόγος. 9) Νὰ είνε
υψηλότερος ἀπὸ ἐμέ, ώστε δταν είνε κοντά μου νὰ αισθάνο-
μαι τὴν προστασία του, νὰ ταιριάζουμε στοὺς χαρακτῆρες
καὶ νὰ ξέχῃ νὲ γένει τὸ παρουσιαστικὸν μου γεγάλειο. 10)
Νὰ είνε πάντα πιοτός στὴ σύζυγο του καὶ ἔστω ἀπὸ δύοσει
νὰ συκοφαντοῦ τὴ γυναίκα ἡ παιδιά του, ποτὲ
νὰ μὴν πιστεύῃ δένους. Λοιπόν, «Μπουκέ-
τάκι» μου, αὐτὸς είνε ὃ δεκάλογός μου καὶ ἡ
ἀπάντησις γιὰ τὸν ιδιαίτερο σύζυγο. «Ἄν μέσα
σὲ ὃλο ἀρτὸν τὸν κόδινος βρῶ ἔναν τέτοιο ἄν-
δρα μὲ αὐτὰ τὰ χαρίσματα, τότε κι' ἔγω δη-
μόνος ὃ διφασίσω νὰ τὸν πάρω, ἀλλὰ καὶ θὰ
τοὺς είμαι νὰ πιὸ ἀρωσιαλένη γυναίκα που ποὺλ
ὑπάρξῃ. Θὰ τοῦ συγχωρήσω καθὲ ἀλλή ιδι-
οτροπία, ἔκτος ἀπὸ αὐτές που ἀναφέρω στὸν
δεκάλογο, καὶ θὰ ἀδιαφορήσω έὰν είνε πλού-
τος ἡ φωτιή ή οικογένεια του καὶ ἀν θὰ τοῦ
δρέσσουν τὰ σπόρτα, ή μουσικὴ κλπ.

Μὲ πολλὴ ἀγάπη. ***

'Η δις Λ. Ο. μᾶς ἀπάντα :
«Άγαπητό μου «Μπουκέτο». Πολὺ μ' ἐνδιέ-
φερει τὸ θέμα τῆς ἔρωτησεώς σου, γι' αὐτὸ θέ-
λησα κι' ἔγω ν' ἀπάντησω. Ιδιαίτερος γιὰ μέ-
να σύζυγος είναι δὲν νέος μὲ τὸν δόπον πρώτα
δέντρα ὃ διαλέγεται συνενοδούμενος πιευματικῶς. Δὲν
μ' ἐνδιαφέρει καθόδου ή κοινωνικὴ τάξης, εἰς
τὴν δόποιαν θὰ ἀνήκῃ, δύος καὶ τὸ έαν είνε
πλούσιος ή πιωχός. Αρκεῖ νὰ μᾶς ἐνώνη
ἀμοιβαίας ἐκτίμησις καὶ ἀμοιβαίας συμπλήσια.
Τὸν ιδιαίτερο μου σύζυγον πρέπει νὰ τὸν θαυ-
μάζω γιὰ τὰ ψυχικὰ του χαρίσματα καὶ νὰ
τοὺς αγάπω, διότι δὲ στέκη φηλότερα ἀπὸ μέ-
να. «Ἐπιμυδῷ κι' ἔκεινος νὰ μὲ ἀγάπη, δοὶ μόνον
ἀπὸ sensuallismos, ἀλλὰ διότι θὰ ἔχῃ νοι-
ώση τὸν οστεωτερικὸν μου κόδινος. Μόνον μὲ
ἔννοια τὸν σύζυγον δὲν γάμος θὰ σημαίνη γιά
μένων εὔτυχια, διότι δοὺς θὰ έξασφαλίσῃ τὴν
αμοιβαίαν φόστιωσιν. Ιδιαίτερος σύζυγος ἐπίσης
νομίζω δὲν είνε ο θάνθρωπος τὸν δόποιον ἀπώλως
παντερύθρωμεθα, ἀλλὰ ἔκεινος μὲ τὸν δόποιον βρι-

σκόμεθα ένωμένες μὲ αμοιβαίον εἰλικρινή έρωτα. "Οχι όμως μ' εκείνον τον έρωτα πού θα είνε τὸ κύριον συστατικὸν τῆς ζωῆς καὶ πού θα τῆς δινῆ ένα νοημα. «Σύζυγοι είνε δοι αγαπωνταί, Γά' αὐτοὺς δὲ γάμος δὲν είναι μια ἀπλή διατύπωσις, ἀλλὰ μια ανάγκη απαραίτητος. Ξέρω πολλά καλά ὅτι ζητώ πάρα πολλά ἀπό τη ζωή. Ξέρω διότι δὲλες ἡ γυναῖκες αναζητοῦν τὸν ιδανικό τους συζυγο. Ιδούσες όμως είνε ἑκείνες πού τον βρίσκουν; «Ἐντούτοις, αν καὶ θα μπορούσαν να πω στὴν τὴν Mme de Staél: «Πότε δὲν μ' ἀγάπησαν τόσο, ὅπως ἔγω μονάχα μπορῶ ν' ἀγάπησω, ἐντούτοις ἔχω τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ βρῶ αὐτὸν τὸν ιδανικό σύζυγο. Ισως διότι τὸν νεανικά μου ονειρα είνε ἀκόμη πολὺς ζωντανά καὶ δεν θὰ μπορέω πού θα μπορούσε να ζήσῃ... Τέλος, ισως... ισως μια μέρα — ποιός ξέρει; — χαμογελασσώ εἰρωνικά γι' αύτούς μου τὰ δινερά... Ποιός όμως — ἐπαναλαμβάνω — μπορεῖ νά ξέρει...; Μὲ ἀγάπη. Λ. Ο.

"Η δις Τ. A. (Καρδαμώλη), μᾶς γράψει :

Ἀγαπημένο μου «Μπουκέτο». Παρακολούθω μὲ ἔνδισφέρον εἰς τὰ φύλλα σας τὶς ίδεες τῶν δεσποινίδων για τὸν ιδανικό σύζυγο. Μά, για τὸ Θέο, είναι δυνατόν τὸν βροῦν τὸν ἄνδρα όπως τὸν θέλουν, καὶ μάλιστα σῆμερας; Μπορεῖ ωστόσο ή κάθε κοπέλλα νά τὸν κάνῃ ιδανικό καὶ νά μεταβάλῃ τὰ ἀλατώματα τού σε προτερημάτα, διά τῆς καλῆς καὶ εἰλικρινοῦς, βέσσαια, συμπειφορᾶς της. «Ἐπομένως ὡς μην ἔχουν τὴ γνώμη ὅτι θὰ τὸν βροῦν ὅπως τὸν θέλουν, ἀλλὰ ἀς ἐτοιμάζονται νά τὸν φτιάξουν. T. A.

"Η δις ΕΛΕΝΗ ΓΙΑΝΝΟΥΛΗ (Σάμη Κεφαλλήνας), μᾶς γράψει :

Ἀγαπητό μου «Μπουκέτο», ρόδο σμαραντό. Πολὺ δύσκολο μού φαίνεται στη σμερινή εποχή να φρή να κριτού τον ανδρά που ονειρεύεται για σύζυγο. Σάς γραφει ωστόσο τὴν ιδανική μου γνωμή για τὸν ιδανικό καὶ ιδεώδη σύζυγο: Πρώτων, νά είνε εύσεψης, ενάρετος, έξυπνος καὶ ηθικος, σύμφωνη δὲ με τὴν κοινωνική θέση, τὴν δούλιαν θά κατέχη, νά είναι καὶ ἀξιοπρέπεια του. Νά είνε τίμιος, ἔργαστικός, ειλικρινός καὶ μετριόφρων. Πρώτα να σκέπτεται καὶ μετό νά ένεργη. Νά είνε σταθερού χαρακτηρούς, δχι ἀστοτος καὶ εγωιστης. Πλάντους, χλίεις φορές προτιμώ τὸν γάμον ἀπό ἀνάπτη, γιατί, για τὰ είναι δύο σύζυγοι εύτυχισμενοι, χρειάζεται αμοιβαία σγάπη καὶ εκτιμήσις. Μετά βαθύτατης ύποληψίφεως. «Ἐλένη Γιαννούλη

"Η δις ΕΥΡΥΚΛΕΙΑ ΙΩΑΝΝΟΥ μᾶς γράψει : Δι' ἔμει ιδανικός σύζυγος είνε ἑκείνος ὃ δόποις θὰ ἔχῃ μια κακή δουλειά για νά ζύμει. «Ἄν είναι δημοφός ἡ ἀσχημός, δέν με νοιάζει. «Ἐπίσης ὁ σύζυγος μου πρέπει νά έχῃ καλά φυσικά, νά είναι πάντοτε χαρούμενος, νά με ἀγαπᾷ ὥστε θὰ μοῦ είνε πάρα πολὺ ἀντιπάθητος. Δέν με νοιάζει γιατί θὰ ξανθός ἡ μελαχροίνος, φτάνει νά μην είνε μέθυσος καὶ χαροπάίκτης καὶ ν' ἀγάπη την οικογενειακή ζωή. Ήδος είνε δι' ἔμει ὁ ιδανικός σύζυγος. Εύρυκλεια Ιωάννου

"Η δις Κ. M. (Δράμα), μᾶς γράψει :

«Ο σύζυγός μου θέλω νά είνε ὀρτιμελής, ἀναστήματος κανονικού, ὑγής, μὲ δψι εὐχάριστη, νονυμής, μὲ σχετική εὐαισθησία καὶ εύγενεια κι' ἀπαραίτητη οἰκονομική ἐπάρκεια. «Οσο γιά ξανθός κλπ., δτι θέλει δς είνε — δχι, πρὸς Θεού, κοκκινοτρίχης, οὔτε σπανός! Α' Κόμη θέλω νά είνε διαυσωύμενος καὶ γενναϊός. Μάλιστα, γενναϊός! «Α' Ι δέν φαντάζεσθε πόσο ἡ γυναῖκα συγκινεῖται — καὶ φυσικά πληρώνει τὴς δικό της ἔνε γερδ στρίγμα. Μὲ νάντη Κ. M.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Νέες σπανήσεις.

ΑΠ' ΟΣΑ ΔΙΑΒΑΖΟΥΜΕ ΕΚΛΕΚΤΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Οι διαγέμει τῶν Χριστιανῶν στη Ρώμη. Ή παράκλησις τοῦ μελλοθανάτου. Μιά σκληρὴ ἀπαντησις. «Ἐνα Παριζιάνικο κερφετέχημα. Πώς την ἐπάθε ἐ Βιζαρχ. «Ἐνα πεσί λιγάντερο... λιγάντερη δευτερεία κλπ.

Κατά τὰς φρίκαιέντων διωγμούσις τῶν χριστιανῶν στὴν ἀρχαίᾳ Ρωμῇ, ἔνας ἀπὸ τοὺς μελλοθανάτους παρακλητοῦ τὸν Αἴγυπτο να επενέψῃ τὴν ταφὴ του, μετὰ τὸ μαντό του. Καὶ ὁ Αἴγυπτος τοῦ ἀποκλιθῆκε, συμφάντωντας :

— Μήνη ἀνησυχεῖς... θὺ μαρτυρίσου τὰ κυράκια γιά τὴν ταφὴ σου ...

Μετὰ τὸν Γαλλογερμανικὸν πόλεμο τοῦ 1870, ἔνας Γάλλος δημοτής, κουβανιάζοντας μὲ τὸν Βίσμαρκ, ὑπεστηρίζει ὅτι τὰ κυράκια γνικώτερα καταπιμπάτα τοῦ κόσμου καταπινόνται στὸ Παρίσι.

— Στὸ Παρίσι, κάνουν θαυμάτα ...

— Τοῦ Βίσμαρκος λαλητέχνης ἡ περίπτωση της κοντά στὸ Στρασβούργο τοῦ, τοῦ είτε ...

— Αρόπο κάνουν θαυμάτα οἱ Παριζιάνοι καλλιτέχνες, ἵση μοσχόντων θαυμάτα ...

— Ο Γάλλος πήρε καὶ ἐγώ την τρίτη πορτοφόλι του. Επεια απὸ δύο μηνες, οἱ διομάρκοι ἔλαβε απὸ τὸ Ηλαγονία μαὶ πολλεστεστατη κοινωνιαστηκή, μεσο στὶν οποια δρόμοινα ενα σαμανιασια επεξεργασίας κομημα, το ἀποι παριστανει τὸν αυτοκρατορικὸν ἀπὸ τὸν θεοντόλερον να καθετα στὴν αρχὴν ενος δρόμου, μεροστα σ ἔνα ποταμο τὸν Πηνεο καὶ νά κρατᾶ με τὸ φέρμα του μα τράχα, την τρέχει τὸν μονοτυπο τοῦ διομάρκου, απὸ τις δύο θερινες της οποιας κρ μοντοναν ενα σφαράς. Πλανο στὴ μα σφαλά ὑπήρχε χαραγμένο τὸ ονόμα Λωρδανία καὶ στὴν ἄλλη Αλατία, και πανο στους προσδεδε τοῦ δράμου η ἐπιγραφή : «λαρεμοντα απὸ μά τρίχα ...

— Οι διομάρκοι θέμασε, φυσικά, καὶ τὴ τέχνη τοῦ καλλιτέχνου ποντικίας τὸ κόσμημα, ἀλλὰ καὶ τὴ λεπτὴ εισωνεία τῶν ἐπαγγελμάτων του.

* * *

Κατὰ τὸ 1812 πληγάθηκε σοβαρώτατα στὸ πόδι ἔνας ἀπὸ τοὺς πολὺ ἀγέλειος στρατηγῶν τὸν Ναπολέοντος. «Οταν λουπὸν τὸν μεταφέρειν στὸ πρώτο νοσοκομεῖο, ὁ τραυματίας φιατητε τὸν γατερό :

— Μήτων κανδινεύει, ή ζωή μου, γιατρεῖς ...

— «Οζι! τοῦ μετακριθῆκε χειροδόγρως. Είνε ανάγκη θηρας νά σᾶς κονιουμε τὸ ποδό...»

— Μόλις έκουσε τὰ λόγια αὐτά τοῦ γαταροῦ η δρδενάντα τὸν στρατηγοῦ, ἀρχικας νά κλαί απελπισμένα.

— «Ε... τοῦ φώνας τότε ὁ στρατηγός. Γιατί κλαίς, φύλε μου; Είνε σπατέρον γά σένα αὐτό. Γιατί απὸ τόρα καὶ ἐμπρός θάγκης να καθαρίζεις μά μπότα μόνον! ...

* * *

— Οζι! τοῦ μετακριθῆκε χειροδόγρως. Είνε ανάγκη θηρας νά σᾶς κονιουμε τὸ ποδό...»

— Μεγαλιοτάτη, ὁ σόσιμος ἔμεινας κατάπληκτος, δην ἔμεινας διπάστης :

— «Ω, πιστεύετε με, ἀπάντης η βασιλίσσα χαμογελάντας, δην ὁ κόσμος νά δοκιμάζει μεγαλιτερη δευτερεία ...

— Είμαστε, πιστεύετε με, ἀπάντης η βασιλίσσα χαμογελάντη, δην τους δέρψωνται φελολογικές δάφνες ...

— Κι' δ πρεσβευτῆς δὲν...μάτητητος!

ΔΞΣΓΙΝΔΞΣ

Διαβάστε στὴν «ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ» τὶς σπανήσεις τῶν νεαρῶν κυρίων γιά τὴν ΙΔΑΝΙΚΗ ΣΥΖΥΓΟ. «Αρχισαν δημοσιεύσθεντας ἀπὸ τοῦ φύλλου τῶν Χριστουγέννων